

Ondanks al zijn moeite gelukte het De Marivault toch niet zijn superieuren met zijn statistique personnelle tevreden te stellen. Doordat zijn commissaires spéciaux eerst in het jaar 1812 in functie getreden waren, kenden zij het terrein nog niet genoeg om veel bijzonders te kunnen mededeelen, terwijl de gewone commissarissen van politie meestal niet beschaafd en ontwikkeld genoeg waren om betrouwbare en volledige inlichtingen te geven. Hij waarschuwde dan ook den directeur-generaal, dat de statistique personnelle alleen in zooverre absoluut vertrouwen verdiende als hij de besproken personen zelf kende.

De statistique personelle omvatte ook, hoewel dit in verschillende werken tegengesproken wordt, een lijst der rijkste erfdochteren van af den leeftijd van 14 jaar met opgave van haar fortuin ja zelfs van „leurs difformités”.

Uit deze korte mededeelingen blijkt wel, hoezeer het Fransche gouvernement zich beijverde elke vrije uiting van den geest der bevolking te onderdrukken. Maar het is tevens hartverheffend te zien, hoe de bevolking in al haar lagen zich daartegen wist te verzetten.

GEWICHTIGE PERSOONLIJKHEDEN. 1810-1813

Gedurende den Franschen tijd treedt te Rotterdam het meest op den voorgrond de commissaris-generaal van politie De Marivault ¹⁾. Hij was vóór de regeering van Koning Lodewijk Napoleon secretaris van het Fransche gezantschap in Den Haag, daarna was hij als sous-préfet te Le Blanc, département de l'Indre werkzaam, totdat hij in December 1810 benoemd werd tot commissaris-generaal van politie in het departement van de monden der Maas met standplaats te Rotterdam.

Bij zijn ambtsaanvaarding in Januari 1811 ontving hij van de stadsbestuurders een schrijven, waarin zij verklaren dat zij den Keizer dankbaar zijn dat hij een persoon, dien zij kennen, tot dit ambt geroepen heeft. Zij hopen dat hij toegevend zal zijn voor hetgeen het minst in den vreemde kan

1) In zijn aanstelling wordt hij genoemd Delacoux Marivaux.